

<sida1>

[Adressfältet på brevet:]

[Poststämpel:] HERNÖSAND

Rector Scolæ

Välärevördige och Höglärde

Magister

Herr Gunnar Backman

Östersund

Frösön

<sida2>

Hernösand den 25 April 1819.

Välärevördige och Höglärde Magister & Rector!

Titulus säger om mitt bref att det var kärkommit; men då lärer i det fallet Tituli Eget nu till mig framkomna hafva så mycket större skäl, att vara kärkommit för mig, som det innehåller vida gladare tidningar än mitt kunde innehålla.

I och med det samma som jag suckar till Naturens skapare, att han måtte öp[p]na mig vägen till NATUREN, så innefattar jag äfven deruti min önskning, att samma Naturens Herre måtte öp[p]na mig ögonen, så, att då jag får se naturen, jag äfven måtte få lära mig känna densamma åtminstone till en del; ty hvilken dödlig kan väl omfatta detta ofantliga System i hela sin vidd?

<sida3>

Ibland de många goda och för mig med tiden nyttiga undervisningar, som Jag tillika med en yngre Bror njöt under en huld Broders omvårdnad, var äfven den, att han äfven inplantade en början till växternas kännedom och hos mig vä[c]kte, om icke då strax, medan jag ännu var barnsligheternas Lifegen, men åtminstone nu sedermera, smak för detta yrke. Det är i sanning ett rikt ämne att sysselsätta sin själ, som derigenom småningom blir mer och mer öfvertygad om den Vise Försynens allmagt kärlek och godhet. — Det är redan en stor förnöjelse uti min egen själ, då jag uti en enda Blomma finner Ett stort Herlighetens värk; men huru mycket skulle icke denna angenäma känsla förljuvas, om jag med tiden kunde öfvertyga andra, hvars ögon äro igenlykta, om den store Gudens förunderliga vishet och allmagt, samt hans gränslösa kärlek för Jordiska varelser. Jag har utgrundat utdraget af Hartmans bref, som Tit. behagat anföra, och jag gör denna invändning: måtte hända, att någon af Tituli Egna Disciplar, till hvilka anbudet egentligen är stäldt voro skickligare, att utföra hans önskan, kanske äfven i mera behof om den hjälp, som han lofvar, än jag. Sant är det, jag saknar verkligen medel till den vidlyftiga plan, som mitt hjerta önskar, men jag måtte säga, som ordspråket lyder: Nej se alldrig har jag varit ängsligen. Derföre ville jag för ingen del göra någon sådan förfång, utan häldre om det stode i min magt, bidra till densammes understöd. Men om min föresatta resa nu skulle lyckas, som jag hoppas,

och jag skulle vara i stånd, att samla en mängd af så väl egentligen Fjellväxter, som också Norska, som enligt Doctors Vahlenbergs i hans Lappska Flora anmärkningar skola till en stor del vara obekante i Sverige i synnerhet, de, som växa nära Oceanen,

<sida4>

Så skulle det visserligen vara för mig en stor fögnad, om jag icke allenast vore i stånd, att tillfreds ställa Titulus, utan äfven meddela åt dessa Herrar Stockholmare en liten Tullafgift. — Tituli löfte om till vägs följning på en åtta a fjorton Dagar utåt Fjellet är för mig en fägnesam underrättelse, som icke litet lär påskynda min resa. Tit nämner, att jag borde göra en vesit [visit] till Ahlnön och Holmarna i Indals Elfwen; men ifall jag får halfsk[j]uts med någon af mina Condiscippuli, så lära de ej gifva sig tid att vänta på mig uti sådane ärender; men både min och Tituli önskan torde i det fallet blifva up[p]fyl[l]d emedan min sidokamrat lika långt om ej längre kommen i örters kännedom än jag, neml Comminister Edlings son är sinnad, att i Medium af sommaren göra en resa till näm[n]de ställen, för att på noggrannaste skörda dess frukter. Jag har näm[n]t för honom Tit önskan och han är ingalunda ovillig, att om han kunde göra Tit. någon tjenst, i det fallet vara behjelpig. Om det blir bråd vår, så att det snart blir bart, så hoppas jag, att Cardamine Petræ

[<http://linnaeus.nrm.se/flora/di/brassica/cards/cardpet.html>]

hinner blomma innan jag reser härifrån, i det fallet vill jag vis[s]t hämta ett dugtigt [dugligt?] förråd af sådane Exemplar, som äfven Commercerådet Casström i Stockholm begärt af mig. Första våren jag var här fann jag henne [henne] blommande i början af Junii; men förleden vår blef det ej bart förrän 14 dagar efter Pingsthelgen. och hade då ej hunnit blomma förr än jag reste härifrån.

Med djupaste vördnad framhärdar jag att vara
Högädle och Högvällärde [<Herres> överstrykt ord] Magister och Rectors,
Min Herres

ödmjukaste tjenare
Lars Levi Læstadius.